

Δευτέρα 3 Νοεμβρίου 2014 / Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΚΟΣΜΟΣ

To Podemos («Μπορούμε»),
το κόμμα του Πάμπλο
Ιγλέσιας (φωτογραφία)
έρχεται σήμερα πρώτο στα
δημοσκοπίσεις

Η Αριστερά «Μπορεί»

■ **ΙΣΠΑΝΙΑ** Μόλις 10 μήνες μετά την ίδρυση του Podemos, δημοσκόπηση της Metroscopia για την «El País» φέρει το κίνημα να προηγείται με 27,7% στην εκτίμηση εκλογικού αποτελέσματος

Της Χριστίνας Πάντζου

Tο Podemos έδειξε αυτό που ακριβώς σημαίνει: «Μπορούμε». Το κίνημα πολιτών που γεννήθηκε από τους αγανακτισμένους μπόρεσε να κεφαλαιοποιήσει την οργή για τις πολιτικές λιτότητας που έχουν γονατίσει τους Ισπανούς και αναδεικνύεται σε πρώτο κόμμα στην πρόθεση ψήφου.

Μόλις 10 μήνες μετά την αναγγελία της δημιουργίας του κινήματος, δημοσκόπηση της Metroscopia για λογαριασμό της «El País» φέρει το Podemos να προηγείται (στην εκτίμηση του εκλογικού αποτελέσματος με βάση τις έγκυρες ψήφους) με 27,7%, αφήνοντας πίσω του τους εκπροσώπους του δικομματισμού: δεύτεροι έρχονται οι σοσιαλδημοκράτες του PSOE με 26,2% ενώ οι συντηρητικοί του PP (Λαϊκό Κόμματος) καταποντίζονται στο 20,8%. Μεγάλη επίσης είναι η διαρροή ψήφων από την Ενωμένη Αριστερά, που συρρικνώνται στο 3,8%, προς το νέο κίνημα.

Μόλις επτά μήνες πριν από τις αυτοδιοικητικές και περιφερειακές εκλογές στις αυτόνομες κοινότητες, το Podemos εδραιώνει το τεκτονικό ρήγμα ενός σεισμού που ξεκίνησε ήδη με τις ευρωεκλογές του Μαΐου καταδεικνύοντας πόσο βαθαίνει το χάσμα που χωρίζει τους κυβερνώντες της ισπανικής μεταπολίτευσης από τους πολίτες. Ενα χάσμα που, σύμφωνα με την «El País», θα επιβεβαιωθεί και από άλλη δημοσκόπηση που θα δημοσιοποιηθεί πιθανόν σήμερα από το έγκριτο CIS (Κέντρο Κοινωνιολογικών Ερευνών) δίνοντας επίσης την πρωτιά στο Podemos.

Η δυσαρέσκεια των πολιτών φαίνεται επίσης από το 20% όσων δηλώνουν ότι θα απόσχουν και στην πλειοψηφία τους είναι πρώτην ψηφοφόροι του PP, απογοητευμένοι από τη διαφθορά, τις αντιλαϊκές πολιτικές του κόμματος και το success story μιας ανάκαμψης που δεν έχει κανένα αντίκρισμα στην καθημερινή τους ζωή. Είναι ενδεικτικό ότι ένα ποσοστό 8% των ψηφοφόρων του PP δηλώνει πως θα ψηφίσει Podemos.

Αναλυτές επισημαίνουν πως η δημοσκόπηση συμπίπτει με μια συγκυρία αποκάλυψης νέων σκανδάλων διαφθοράς, χρηματισμού και διασπάθισης δημόσιου χρήματος και από τα δύο κόμματα, που ίσως «ξεχαστούν» μέχρι την άνοιξη. Σε αυτό κυρίως ποντάρει το PP, που από τη μία εκμεταλλεύεται την απόλυτη πλειοψηφία του για να αποτρέψει τη σύσταση διερευνητικής επιτροπής για τα σκάνδαλα και από την άλλη επιλέγει τη στρατηγική της όξυνσης και της επίθεσης κατά του Podemos.

Υψηλή δημοτικότητα

Η εκστρατεία δυσφήμησης και συκοφάντησης έχει ήδη ξεκινήσει, με το συντηρητικό κόμμα να κατηγορεί το κίνημα της ριζοσπαστικής Αριστεράς για «χρήση προπαγανδιστικών τακτικών ίδιων του ναζισμού» και να χαρακτηρίζει με κάθε ευκαιρία την ηγέτη του, Πάμπλο Ιγλέσιας, «τηλεοπτικό ιεροκήρυκα» και «λαϊκιστή».

Προς το παρόν αυτή η στρατηγική έχει φέρει τα αντίθετα αποτελέσματα. Ο Ιγλέσιας είναι ο μόνος από τους επτά ηγέτες πολιτικών κομμάτων που έχει θετικούς δείκτες δημοτικότητας, ενώ

ο πρωθυπουργός Μαριάνο Ραχόι αποδοκιμάζεται από το 63%.

Οσο για τους σοσιαλδημοκράτες, βρίσκονται πλέον στα πρόθυρα νευρικής κρίσης αφού για πρώτη φορά μια αριστερή ριζοσπαστική δύναμη αμφισβήτει την ηγεμονία του PSOE, που εμμένει φαντασιακά να αυτοπροσδιορίζεται ως «Αριστερά». Παρά τις προσπάθειες του νέου τους ηγέτη Πέδρο Σάντσεθ, το κόμμα δυσκολεύεται πολύ να πείσει ότι διαφέρει από το PP, όχι μόνο ως προς τα μέτρα που είχε πρωθήσει ως κυβέρνηση και έχει στηρίξει ως αντιπολίτευση, αλλά και ως προς τη διαφθορά στην οποία ενέχονται πολλά στελέχη του.

Από την πλευρά του το Podemos, που μετά από έναν κύκλο συνελεύσεων των πολιτών τις επόμενες ημέρες θα ανακοινώσει τη νέα του δομή και ηγεσία, απάντησε με σύνεση στη νέα δημοσκόπηση, όπως κάνει από την πρώτη του παρουσία στην πολιτική παλαίστρα. «Η σφυγμομέτρηση ανακλά ένα σκηνικό αλλαγής κύκλου που πρέπει να δούμε με μεγάλη προσοχή. Υπάρχει σήγουρα μια σαφής τάση: η Ισπανία βιώνει μια πολιτική εποχή αποσύνθεσης.

Υπάρχει πια ένα αίτημα αλλαγής στο οποίο το παλαιό σύστημα δεν έχει να προσφέρει τίποτα», δήλωσε ο Ινιγκό Ερεχόν, μέλος του συντονιστικού του κινήματος και ερευνητής του Πανεπιστημίου Complutense της Μαδρίτης. «Απομένουν μήνες για τις αυτοδιοικητικές και ένας χρόνος για τις βουλευτικές εκλογές. Κι όπως και αν εξελιχθούν τα πράγματα, δεν υπάρχει επιστροφή».

Σε αυτό συμφωνούν όλοι οι αναλυτές, κάνοντας λόγο για τέλος ενός κύκλου στην ισπανική πολιτική σκηνή. Ακόμη και αν το αποτέλεσμα των επόμενων εκλογών δεν δικαιώσει τις δημοσκοπήσεις, θα σημάνει σίγουρα την ταφόπλακα της αλαζονείας της αυτοδυναμίας αλλά και του «μαγιειρέματος» μέτρων από δύο μεγάλα κόμματα που δρουν ερήμην των ψηφοφόρων.

REUTERS/Andrea Comas

■ **Οι σοσιαλδημοκράτες του Πέδρο Σάντσεθ** βρίσκονται πλέον στα πρόθυρα νευρικής κρίσης, αφού για πρώτη φορά μια αριστερή ριζοσπαστική δύναμη αμφισβήτει την ηγεμονία του PSOE, που εμμένει φαντασιακά να αυτοπροσδιορίζεται ως «Αριστερά»